

Чрез Административен съд – Варна
адм.д. № 439 от 2018г., XVIII състав
ДО Върховния административен съд

ЧАСТНА ЖАЛБА

от Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка, представляван от председателя Юлиан Атанасов Чолаков, бул. „Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004

СРЕЩУ определение от 16.02.2018г. по адм.д. № 439 от 2018г.
на Административен съд – Варна

Уважаеми Върховни съдии,

Определението се обжалва на основание чл.209 т.1, 2 и 3 във връзка с чл.236 от АПК. Липсват посочените в него основания за прекратяване на производството по чл.159 т.4 и т.7 от АПК, нарушен е чл.12 от ГПК.

Производството по адм.д. адм.д. № 439 от 2018г. пред първоинстанционния съд е образувано по иск с ПРЕДМЕТ бездействието на председателя на ОС Варна по:

- 1.Уведомяване на ИК за установените нередности в подписката;
- 2.Определяне на едномесечен срок за тяхното отстраняване;

С обжалваното определение съдът е оставил без разглеждане този иск с аргумент, че бездействието, ПРЕДМЕТ на адм.д. № 2172/2017г., било същото:

„Макар и формулирано по малко по-различен начин, видно от изложените в двата иска твърдения и съображения, касае се за едно и също бездействие“. (цитат)

Формулираното „по малко по-различен начин ... бездействие“, ПРЕДМЕТ на адм.д. № 2172/2017г., е бездействието на председателя на ОС Варна **по конкретизирането на:**

1. Подлежащите на указаното от него отстраняване на нередности по чл.29 ал.3 от значение за валидността на подписката и действията по чл.30 ал.1, 2 и 3 от ЗПУГДВМ.
2. Начина за отстраняването на всяка нередност в определения 30 дневен срок.

Очевидно е, че уведомяването и бездействието по уведомяването за съществуването на нередности и определянето на срок за тяхното отстраняване НЕ Е едно и също нещо с конкретизирането и бездействието по конкретизирането на установените нередности и начина за тяхното отстраняване. Отделен е въпросът, че жалба с такъв ПРЕДМЕТ не е разглеждана по адм.д. № 2172/2017г., а е отхвърлена без да бъде разгледана, като има подлежащи на проверка **улики за магистратско престъпление по служба** в тази връзка.

Това означава, че бездействията по двата иска са с коренно различен ПРЕДМЕТ. Еднакво при тях е само безпardonното **петгодишно** погаване на закона от председателя на ОС Варна ПО ПОЛИТИЧЕСКИ ПРИЧИНИ, за което СЪДЪТ СИ ЗАТВАРЯ ОЧИТЕ вероятно по същите политически причини, тъй като липсват други фактически, логически и правни аргументи за несанкционирането на подобен нагъл административен произвол.

Отчетеното от съда обстоятелство, че с процесния иск се твърдяла и **нищожност** на уведомителното писмо, няма отношение към **допустимостта**, а към **основателността** на иска. Чл.177 ал.3 от АПК е неприложим, тъй като като липсва **произнасяне с решение** по оспорването на това писмо като нищожно или на друго основание. Съдът не е посочил и не би могъл да посочи такова решение.

Отчетеното от съда обстоятелство, че с Решение № 1053-1 по Протокол № 24 от 22.01.2018г. ОС Варна бил отхвърлил предложението на ИК за провеждане на местен референдум, също не е основание за прекратяване на делото.

На съда е служебно известно, че процесният иск е подаден на 05.02.2018г., две седмици след решението на ОС Варна. В иска е посочено изрично, че оспореното бездействие **подлежи на самостоятелно обжалване**, тъй като уведомяването на ИК е изчерпателно и точно посочване за установените нередности и определянето на едномесечен срок за тяхното отстраняване, са с **преюдициален характер** по отношение на решението на ОС Варна по чл.30 или 31 от ЗПУГДВМС от 22.01.2018г.

На 06.02.2017г. това решение също е обжалвано и е образувано адм.д. № **502/2018г.**

В случая, дори да се приеме, че искът по адм.д. № 439/2018г. е свързан с предмета на образуваното по-късно адм.д. № 502/2018г., съгласно чл.210 ал.2 изр.2 от ГПК, по аргумент от противното, двете дела не могат да се съединят в едно производство, тъй като подлежат на разглеждане по реда на различни производства – съответно по чл.257 от АПК и ЗПУГДВМС.

Това означава, че щом изходът на дело адм.д. № 502/2018г. зависи от изхода на адм.д. № 439/2018г., но двете дела не могат да се съединят в едно производство, това не е основание за прекратяване на адм.д. № 439/2018г., а за спиране на производството по адм.д. № 502/2018г. и подновяването му след приключването на адм.д. № 439/2018г. с влязъл в сила съдебен акт.

ОСОБЕНО ИСКАНЕ.

Моля Върховният административен съд да не разглежда единствено тезите на първоинстанционния съд в обжалваното определение, а да прецени изрично и изчерпателно доводите в частната жалба.

ПЕТИТУМ. МОЛЯ по изложените съображения съдът да обяви обжалваното определение за нищожно или да го отмени като незаконосъобразно и неправилно, и върне делото на първоинстанционния съд за произнасяне по същество.

Приложение: Препис от частната жалба.

Гр. Варна, 19.02.2017г.

С уважение: /Юлиян Чолаков/